

מאורות אל העבר

טז 14 תשח | 20/09/1948

סמל מדינת ישראל, צילום: ויקיפדיה נחלת הכלל

תפילה לשלום המדינה

הכתבה הקטנה שהתפרסמה בשולי עיתון הצופה ביום ט"ז באלול תש"ח (20.9.1948) נתפסה כזניחה למדי בין מבול הידיעות על קרבות מלחמת העצמאות. אך למפרע, הייתה זאת אחת הידיעות החשובות בתולדות קשרי דת ומדינה בכלל, והציונות הדתית בישראל בפרט. בכתבה דווח על כך שהרבנים הראשיים, הרב יצחק הרצוג והרב בן ציון חי עוזיאל, בהתייעצות עם הסופר ש"י עגנון והרבנים המרכזיים בארץ הכריזו על "התפילה לשלום המדינה" שחברה על ידם, וביקשו שתיאמר בבתי הכנסת מדי שבת לאחר קריאת התורה. התפילה, שהורכבה מפסוקים שונים וכללה תפילות להצלחת המדינה "ראשיה, שריה ויועציה", לשלום חיילי צה"ל, להגברת העלייה וקיבוץ הגלויות ולחזרה בתשובה מלאה של עם ישראל, כללה גם את הגדרתה של המדינה כ"ראשית צמיחת גאולתנו", וזכתה ללחנים רבים ומרגשים. במהלך השנים, הפכה להיות אחד הסממנים המובהקים ל"בדיקת" מידת הזדהותם של חברי קהילות בתי הכנסת עם ערכי הציונות. על אף שהתפילה עמדה לא פעם במוקד מחלוקות, בעיקר בתקופות שבהן כיהנו ממשלות שרוב באי בתי הכנסת לא חפצו ביקרם ובהצלחתם, היא מקובלת כמעט בכל בתי הכנסת הדתיים הלאומיים.

